

TV 13: Kučeř – Jickovice rozcestí – Obrovky hroby – Sobědražský prales – přírodní památka Bachmač – Strážka – Varta – Kučeř

14 km

Doprava

- autobus Písek – Kučeř
- vlak Písek – Milevsko a autobus Milevsko – Jickovice rozcestí
- autem do Kučeře

Popis trasy

Z autobusu z Písku vystoupíme na rozcestí k obci Kučeř a na křižovatce silnic odbočíme směr Sobědraž. Po silnici dojdeme na křižovatku silnic Jickovice – Velká.

Z autobusu z Milevska vystoupíme právě na této křižovatce Jickovice rozcestí. Z rozcestí půjdeme směr Sobědraž. Asi 170 m severozápadně od křižovatky je na mírném zalesněném svahu při levém boku silnice do Sobědraže čtyřúhelné opevnění zvané Obrovky hroby. Po prohlédnutí památky se vrátíme na silnici směr Velká. Po 1 km po silnici za křížkem odbočíme doleva do lesa. Po 500 m je Sobědražský prales, přírodní památka, a zalesněný vrch nad námi je Chlum. Na nejbližší křižovatce cest odbočíme doleva a půjdeme stále rovně, až dojdeme na silnici směr Sobědraž u hájovny Olšičky. Překročíme silnici a cestou nad hájovnou vpravo přes les Březová půjdeme stále rovně bez odbočování. Přejdeme Jickovický potok a po 500 m jsme na křižovatce. Odbočíme vlevo na jih a po překročení potoka odbočíme doprava. Po 400 m jsme u další přírodní památky Bachmač. Od Bachmače budeme scházet k řece nejdříve lesem a pak po okraji lesa. Na křižovatce cest půjdeme přímo bez odbočování, nepůjdeme vpravo ani vlevo a po chvíli se setkáme s červenou značkou. Na značce odbočíme vlevo na jih přes chatovou osadu Strážka a tak dojdeme na bývalé opevněné místo Varta. Ze skály vartecké se nám naskytne vyhlídka na hrad Zvíkov. Pod Vartou proti hradu jest vršek, zvaný Šibený a nedaleko od něho Katova studánka. Vršek i nakupené kameny odpovídají místu pro zbudování šibenice. Dolu k jezeru jde v serpentýnách silnice zvaná Kazimourova. Byla postavena v r. 1935 a byla také nazývána jako „český Semmering“. Při stavbě silnice v červenci 1933 byly v těchto místech nalezeny kosti 6 lidí. To jen potvrdilo, že zde bylo místo pro vykonávání spravedlnosti.

Budete-li chtít vrátit se do Milevska, odbočte od Varty po neznačené silničky do Jickovic. Ze vsi jezdí autobus do Milevska.

Budete-li se chtít vrátit do Písku, pokračujte dále po červené značce. Za ústím Jickovického potoka do Vltavy, na druhé straně řeky jsou skaliska v délce asi 200 m zvané Beránky. Před zaplavením byl v řece balvan se jménem Solnař. Jméno měl od toho, že se o něj rozbíjely často náklady se solí. Kámen byl zbytkem jiných balvanů, ležících v řečišti zvaných kučeře, které při splavování řeky byly postupně odstraňovány. Od Jickovického potoka po 1,5 km jsme na silnici Kučeř – Zvíkovské Podhradí. Zde je zastávka autobusu Kučeř u Vltavy. Odsud se můžeme vrátit autobusem do Písku přes Zvíkovské Podhradí. Jestli jste přijeli autem, musíte dojít do Kučeře po silnici.

Popis míst

Bachmač – Přírodní památka o rozloze 2,74 ha nad hlubokým vltavským údolím v lesním komplexu. Chráněné je rostlinné společenstvo lesního rašeliniště a porost bazanovce kytkokvětého. Kvítka této ohrožené rostliny jsou hustě směstnány do úžlabních, stopkatých klasovitých hroznů, listy jsou nedělené podlouhlé a úzké. Vrchovištní rašeliniště leží na plošině v mělké pánvi téměř bez odtoku. Dříve se zde těžila rašelina časově nepravidelně na celé ploše, později již jen na okrajích. Proto rašeliniště postupně zarůstá od nízkých rašelinných porostů, přes rákosovinu až po mladé břízy pýřité a borovice lesní. V podrostu stromů rostou dva druhy rašeliničků, kapradiny, suchopýr pochvatý, tři druhy ostřic a vytrvalá tráva molinie modrá.

Jickovice – Osada začátkem 13. století se původně měla jmenovat Vieckovice. V písemných pramenech z r. 1394 je poprvé zaznamenán název Jickovice. Osada byla podle vlastnictví rozdělena na část vладыckou a část klášterní, která patřila klášteru v Milevsku. Vладыcká část před r. 1406 přešla do vlastnictví břevnovského kláštera, kterou r. 1436 získal Jan Zmrzlík z Orlika. Jickovice r. 1621 byly vydrancovány a úplně zničeny císařským vojskem. V době bitvy na Bílé Hoře Jickovice patřily Švamberkům ze Zvíkova. Zboží zvíkovské po bitvě bylo zkonfiskováno. Zvíkov se nechtěl podrobit, a proto přitáhla ke hradu vojska Marradasova rozložila se v Jickovicích a na Vartě. Zvíkovská posádka měla asi 150 mužů, hájila hrad až do 21. listopadu 1621. Po vzdání se za čestných podmínek, Marradasova vojska úplně zničila Jickovice

TURISTICKÝ VÝLET TV 13

i Vartu, takže z obou vesnic zbyly jenom hromady popele. Po vlastnictví Šternberky a Eggenbergů přešly Jickovice r. 1719 na Schwanzerberg, kteří v r. 1721 vykoupili svobodnický dvůr. Zemanské a církevní dvorce byly v místech dnešních usedlostí č. 1, 2 a 3. případně v místech severně od návsi nebo na místě stavení č. 19. Z dvorce č. 3 později vznikla knížecí myslivna, nejstarší budova v obci. Zmínka o myslivně je již r. 1241 za krále Václava I. Tehdy tam byla kaple sv. Anny. Klenby z kaple se udržely ve 2 místnostech dodnes. Nad portálem jsou umístěny 3 koule, které znázorňují hlavy stavitelů. Kolem r. 1985 byl objekt radikálně přestavěn. V r. 1995 byla myslivna navrátna Schwarzenbergům. Je nepřístupná. V okolí obce je řada křížků a božích muk z 18. století. V Jickovicích se narodil 24. prosince 1877 spisovatel František S. Paukner, berní ředitel. Byl redaktorem Milevského kraje a dopisovatelem četných listů denních i odborných. Napsal řadu povídek pod názvem „Pod Zvíkovem na zápraží“ a další četné povídky. Dále napsal několik divadelních her, řadu knih i pojednání odborných o daních. Na jih od Jickovic pod prameništěm potoka stávala malá ves Lhotka, která zanikla v 15. století v důsledku nepříznivých podmínek při obdělávání polí. Podobně v okolí Jickovic zanikla další vesnice Diblíhov pod Zvíkovem, Jestřábí u Letošic a Chomouty nedaleko Kostelce.

Kučeř – Osudy vesnice byly podřízeny osudům celého kraje, který patřival do válek husitských ke klášteru milevskému, později pak ke Zvíkovu. Po bitvě na Bílé Hoře museli Švamberkové předat zvíkovský majetek Eggenbergům. Od roku 1710 jej vlastnili Schwarzenbergové. V lese Bráník jižně od Kučeře bylo nalezeno pět pohřebišť po 17, 9, 8, 4 a 3 mohylách a dvě mohyly jednotlivě. Jménem Kučeř bývaly nazývány četné velké i malé kameny, ležící v řece Vltavě a značně zatěžující bezpečnost plavby po řece, zvláště plavení soli na pramicích a na vorech.

Obrovy hroby – také nazývány Bobrovy hroby či Obrův hrob. Lidé tomuto místu říkají také Hradiště. Podle pověsti leží prý v jednom hrobě obr otec, ve druhém obr matka a v ostatních obří děti. Čtyřúhelníkové valy připomínají keltské svatyně, kterým dali němečtí archeologové název Viereckschanze. Hlinitopísčité val s příkopem je až 3,5 m vysoký o délce stran 68, 68, 65, 65. Na severozápadní straně v délce 36 m val chybí. Plošná výměra opevněné plochy je asi 0,5 ha. Mohutný bludný balvan na východní straně označoval pravděpodobně vstup. Severovýchodní nároží valu, vzdálené asi 20 m od silnice, bylo opatřeno pravděpodobně věží, podle kruhového půdorysu menší homole.

Přestože se podobný typ opevnění objevuje spíše u Keltů, nelze podle archeologických nálezů stanovit dobu vzniku valů. Byly totiž nalezeny pouze zlomky slovanské keramiky ze 12. století. Zajímavým objevem byly kousky železné strusky, které mají být dokladem místního tavení železa. Ruda se případně mohla těžit na nedalekém Chlumu. Blízký zalesněný vrch Chlum (551 m) se vyznačuje výstupem křemenné žíly o mocnosti kolem 10 m.

Sobědražský prales – Přírodní památka o rozloze 1,64 ha je přestálý smíšený les při zastoupení 56 % dubu letního a 44 % buku lesního s příměsí modřínu a borovice. Nejstarší část byla vysázena v roce 1809. V dutinách přestálých stromů hnízdí četní ptáci, mezi nimi silně ohrožený lejsek malý. Přirozená obnova pralesa je ohrožena okusem semenáčků spárkatou zvěří. Prales je součástí Sobědražského lesa, v němž se vyskytují žulové balvany zvané „Kamenná stáda“.

Varta – předsunuté hradní opevnění Zvíkova, přes řeku na pahorku uprostřed stráně vltavského údolí. Z přístupné strany chráněno valem a až dva m hlubokým příkopem. Hradní posádka zde hlídala cestu na přívoz při obléhání hradu Zvíkov. Došlo k tomu několikrát. Nejstarší zpráva je z roku 1285, kdy mladý český král Václav II. se Závišem z Falkenštejna bojoval proti odbojným českým pánům a obléhal zde v létě toho roku Zvíkov. Král Václav II. až do dobytí hradu v září 1285 měl své sídlo v klášteře milevském, kde byl hostem opata Jindřicha. Opevnění v r. 1429 obsadili husité a použili jej k marnému obléhání hradu. Uprostřed valu je zřetelné místo, kde stál mohutný prak, kterým husité způsobili značné škody na hradbách. Hrad byl v té době dobýván také z jižní skalnaté ostrožny a ze severu nad soutokem řek. Hrad byl z Varty obléhán r. 1621, kdy hradní posádka o 150 mužích odolávala 4000 císařským vojákům. Při stavbě nové silnice zde v r. 1933 našli dělníci lidské lebky oddělené od ostatních kostí. To potvrdilo, že hrad Zvíkov měl zde i své popraviště. Svědčí pro to i názvy Šibený a Katova studánka. Podle místní legendy, měl si kat po vykonání trestu omývat svůj meč ve vodě studánky.

